

2541

822

VI. SPRAWOZDANIE

KRAKOWSKIEGO OCHOTNICZEGO

TOWARZYSTWA RATUNKOWEGO

z czynności

w roku 1896.

Konrad Schmidt

W KRAKOWIE.

Nakładem Towarzystwa Ratunkowego.

1897.

Do P. T. Panów Lekarzy praktykujących!

Wyciąg z regulaminu Pogotowia Ratunkowego.

Pogotowie ratunkowe ma obowiązek na zawezwanie każdego z Panów lekarzy czy to ustne czy też pisemne wyjechać celem przewiezienia wskazanego chorego, jeżeli tylko dodaném będzie poręczenie, że choroba jego nie jest zakaźną i że do transportu jego koniecznóm jest wóz ratunkowy. Orzeczenia niepewne n. p. „Status febrilis“ nie będą uwzględniane.

Opiekun Towarzystwa:
Prezydent *Józef Friedlein.*

Zarząd Towarzystwa w roku 1896.

Przewodniczący:
Prof. Dr. Alfred Obaliński.

Zastępca przewodniczącego:
Doc. Dr. Aleks. Bossowski.

Pisarz Towarzystwa:
Dr. Michał Śliwiński.

Podskarbi:
Dr. Jan Buszek.

Wydział:

*Nacz. W. Eminowicz,
Dr. Faustyn Jakubowski,
Barusiewicz Jan,
Pacyna Józef,*

*Dr. Wincenty Wróblewski,
Herz Władysław,
Dziewoński Władysław,
Bocheński Franciszek.*

Komisya sprawdzająca:
A. Biasion. A. Mendelsburg. Dr. L. Wiszniewski.

Wyjątki ze statutu Krak. Ochotn. Tow. Rat.

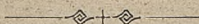
§. 2. Celem Towarzystwa jest udzielanie pierwszej pomocy w nagłych przypadkach.

§. 3. Towarzystwo zdąży do tego celu w sposób następujący. Utrzymuje Strażnicę Ratunkową wyposażoną w potrzebne przybory (ratunkowe), w której pełni służbę pogotowie, złożone z ochotników, członków Towarzystwa. W razie nagłego przypadku, tak w miejscach otwartych, jak i w domach, pospiesza Straż Ratunkowa o każdej porze dnia i nocy z pomocą pierwszą, wogóle stara się o oddanie chorego w pewne ręce rodziny lub lekarza.

§. 4. Członkowie Towarzystwa są trojacy: czynni, wspierający i honorowi.

Wspierającymi członkami mogą być ci obywatele bez różnicy płci, którzy pieniężnie wspomagają Towarzystwo: *a)* członkowie założyciele płacą jednorazowo najmniej 200 złr.; *b)* członkowie dobrodzieje składają jednorazowo najmniej 100 złr.; *c)* członkowie dożywotni płacą najmniej również jednorazowo 50 złr.; *d)* członkowie zwyczajni składają rocznie najmniej 4 złr. Wkładkę tę mogą uiszczać także w odstępach ćwierćrocznych.

§. 5. Każdy członek Towarzystwa ma prawo zarządzić pomocy Straży ratunkowej Towarzystwa w celu przewiezienia siebie lub członka swej rodziny z domu do jednego z zakładów leczniczych, jednak tylko po wykazaniu się świadectwem lekarza ordynującego, że pomoc Straży ratunkowej jest dla chorego konieczna.

VI. SPRAWOZDANIE

Krakowskiego Ochotniczego Towarzystwa Ratunkowego

za rok 1896.

Przeglądając dotychczasowe nasze roczne sprawozdania, składane Walnemu Zgromadzeniu, widzimy w nich ciągły, jednostajny nie nagły ale też i nie żółwi postęp w rozwoju Towarzystwa Ratunkowego. Obecne Sprawozdanie jest pierwszym, które odskoczyło trochę w przód i zmieniło tempo. Uwidocznione na następujących stronicach przybytki w ilości członków wspierających, między którymi po raz pierwszy wykazujemy członków dożywotnich, znaczne podniesienie się ilości członków zwyczajnych, między którymi znowu wykazujemy kilkunastu z wkładkami rocznymi, wyższymi od statutem przepisanych, wzmożenie się ilości lekarzy wśród członków czynnych a równorzędne z tém podniesieniem się ilości członków podwyższenie się dochodów Tow. Ratunkowego, stanowią ów znaczący i znaczny odskok w rozwoju Towarzystwa w roku ubiegłym, który też z radością i zadowoleniem wewnętrzném zapisuje ustępujący Wydział, jako najwyższą za swą pracę i trudy poniesione nagrodę, na pierwszym miejscu tegorocznego sprawozdania. W myśl uchwały ostatniego Walnego Zgromadzenia rozesłał Wydział 500 kart korespondencyjnych do obywatelstwa krakowskiego, zapraszających do wpisywania się na członków Tow. Ratunkowego, podpisany zaś sekretarz Towarzystwa wystosował *proprio motu* sześćdziesiąt listów zachęcających wszelakie korporacye i instytucye w mieście naszym istniejące do popierania Towarzystwa Ratunkowego przez przystąpienie do niego w charakterze członków. Cała ta akcyja poparta krótką wprawdzie ale poważną dotychczasową działalnością Towarzystwa Ratunkowego, pełną błogosławionych dla społeczeństwa działań, spowodowała szczęśliwie na początku tego ustępu wspomniany, korzystny ruch naprzód w rozwoju naszego Towarzystwa.

Wobec podnoszącego się jednakże w mieście naszym, całkiem naturalnie, poziomu inteligencji u ludności, a w parze z tém idącego podwyższenia się wymagań życiowych, rozwój co dopiero wspomniany i wzrost naszego Towarzystwa jest, pomimo owego odskoku w roku ubiegłym w porównaniu z latami przeszłymi, stosunkowo jeszcze za mały i jak praktyka codziennego doświadczenia nas uczy, bardzo a bardzo niedostateczny. Cyfry w bilansie podskarbiego jasno zestawione wskazują bez bliższych objaśnień, że Wydział mimo najszerszej chęci nie mógł jeszcze dotąd a i w roku następnym Wydział przyszyły nie będzie mógł również, ustanowić na Stacji Ratunkowej płatnych dyplomowanych funkcyonariuszów stałych, których potrzebę na Stacji Ratunkowej odczuwa nietylko publiczność, nie tylko Wydział Towarzystwa ale i sami PP. Ochotnicy, którzy z takim zapałem, poświęceniem się, ciągłą i bezustanną, dzienną i nocną służbę pełnią.

Okoliczność, że nie parę godzin ale całą dobę i to dobę za dobą, dzień po nocy i noc po dniu bez przerwy, nawet chwilowej, trzeba stać na straży bezpieczeństwa zdrowia i życia ludzkiego, stanowi w zaprowadzeniu owej projektowanej przez Wydział służby największą trudność. Tem też większa wdzięczność i uznanie należy się naszym Członkom Ochotnikom, którzy pomimo zajęć wyczerpujących na klinikach i w laboratoriach, poświęcają te swoje wolne chwile, któreby na zabawy raczej i rozrywki obrócić mogli, dobru publicznemu, strzeżeniu zdrowia i życia współbraćniak — służbie na posterunku, dyżurom na stacji. Niech więc przyjmą tych kilka słów od Wydziału jako podziękowanie i uznanie za swą pracę z takim sercem, z jakim Wydział Towarzystwa Ratunkowego, imieniem swoim i imieniem społeczeństwa im składa, niech będą przekonani, że tylko prosta niemożliwość w obecnych warunkach finansowych Towarzystwa Ratunkowego nie pozwala Wydziałowi wynagradzać ich tak, jak na to ze wszech miar zasługują. Tymczasem zanim szczęśliwsze godziny w istnieniu Towarzystwa nie wybiją, niech Ich krzepi i słodzi im długie chwile czuwania to wewnętrzne zadowolenie, jakiego doznaje człowiek, który dzielnie spełnił swój obowiązek.

Wydział Towarzystwa Ratunkowego odbył w roku ubiegłym dziesięć posiedzeń, na których zajmował się głównie wewnętrznymi sprawami Towarzystwa a w szczególności gospodarstwem Stacji Ratunkowej, więc zaopatrywaniem jej w potrzebny aparat ratunkowy,

aby pełniący służbę ochotnicy posiadali wszystko to, co w skromnych ramach finansowych, w jakie ubogie społeczeństwo nas obdarza, do dawania jaknajrozleglejszej pomocy doraźnej jest niezbędne. Pomijając rzeczy drobniejsze zaznaczamy, że pierwszy stary wóz, który przy zawiązaniu Towarzystwa Ratunkowego przed 6-ciu laty otrzymało nasze Towarzystwo od swej matki, wiedeńskiego Towarzystwa Ratunkowego przyprowadziliśmy w krakowskiej fabryce powozów do stanu używalności, tak że w roku ubiegłym, posługiwało się pogotowie ratunkowe trzema wozami.

Bogatszy obecnie w doświadczenie Wydział, rozglądając się w roku ubiegłym w inwentarzu, zauważył, że jegną z głównych przyczyn szybkiego niszczenia się tegoż, oprócz ustawicznego używania, jest niestety bardzo niekorzystne umieszczenie ruchomości naszych. Jak to wszystkim wiadomo, mieści się Stacja Ratunkowa kątem w straźnicy pożarnej miejskiej, której budynki przed laty stawiane, nie były obliczone na przyszły wzrost miasta, a co za tem idzie, na konieczne powiększanie taboru pożarniczego. Obecnie budynki te już dla samej straży pożarnej są bezwarunkowo za ciasne, to też Rada Miasta Krakowa, o ile nam wiadomo, już od kilku lat nosi się z myślą powiększenia owych zabudowań, do czego jeżeli jeszcze nie przyszło, to tylko z braku odpowiednich funduszy na ten wydatek, po prostu z koniecznej oszczędności. Niewygody więc z braku miejsca znosi straż pożarna a rekwizyta jej nie są tak pomieszczone, jakby to być powinno. Jakże więc mają być odpowiednio pomieszczone ruchomości Stacji Ratunkowej, owego lokatora z łaski utrzymanego?? Wozy nasze, które w stosunku do sikawek lub gnojówek miejskich są kosztownymi karetami, stoją zimą i latem na deszczu, mrozie i słońcu pod gołym niebem, o ile się wjazdowa północna budynku głównego nie jest użyta do niezbędnych celów straży pożarnej. To też każdy łatwo zrozumie, iż te wpływy atmosferyczne do konserwacji i zaszanowania ruchomości naszych przyczynić się nie mogą. Również niekorzystnym jest umieszczenie samego lokalu, w którym Ochotnicy Tow. Ratunkowego dnie i noce prze spędzają. W tym samym pokoju śpią i jedzą, w którym czytają i piszą, w którym się ze zwierzechnich sukni w zimie mrozem w lecie wilgocią przejętych rozbierają. Przez ten pokój przeprowadzać muszą chorych do pokoiku obok, w którym nagle operacje i opatrunki się robi, ten sam też pokój służy za poczekalnią dla chorych gdy

ich kilku razem pomocy potrzebuje i żąda. Pokoik drugi dla chorych przeznaczony jest tak ciasny, że o odpowiedniej asyście zajętemu rękoczynem ani mowy być nie może a do tego w pokoiku tym złożone są główne utensilia ratunkowe, gdyż na nim kończy się wszystko w czem uboga nasza stacya się mieści.

Te powyżej opisane spostrzeżenia Wydziału spowodowały podpisanego sekretarza do akeyi, którą w formie konkretnego wniosku na VII posiedzeniu Wydziału w dniu 26 Listopada 1896 r. przedstawił, a który to wniosek brzmi: „**Zważywszy że obecne pomieszczenie Stacyi Ratunkowej jest nieodpowiednie, powoduje niszczenie się rekwizytów ratunkowych, stanowiących majątek Towarzystwa Ratunkowego a tem samém Towarzystwo na dotkliwe straty naraża, zważywszy, że lada chwila Stacya Ratunkowa ze słusznych powodów bez pomieszczenia znaleźć się może, zważywszy, że chwila obecna z tych względów nie jest przedwczesną, Wydział Towarzystwa Ratunkowego uchwala zając się zbieraniem funduszków potrzebnych na wybudowanie własnego domu, celom Towarzystwa Ratunkowego zupełnie odpowiedniego**“.

— Wniosek ten Wydział jednogłośnie uchwalił a zarazem postanowił urządzić na cel powyższy bal publiczny w zbliżającym się karnawale, powierzając całą tę sprawę w ręce wnioskodawcy. Bezpośredni następstwem również tej uchwały była podróż Prezesa i Sekretarza Towarzystwa Ratunkowego do Wiednia, celem uproszenia J. E. Prezydenta Ministrów Hr. Kazimierza Badeniego na Protektora budowy Stacyi Ratunkowej krakowskiej, czego też Jego Exzellenca, przyjąwszy deputacyą naszą na audyencyi w dniu 13. Grudnia 1896 nie odmówił.

W ten sposób rok ubiegły w dziejach Towarzystwa Ratunkowego będzie pamiętnym, a gdy przy Boskiej pomocy Stacya Ratunkowa pod własnym dachem się znajdzie, to dzień 26. Listopada na zawsze uroczystym dla naszego Towarzystwa zostanie.

Na zakończenie niniejszego sprawozdania zwracamy się do wszystkich, którzy czy to darami, które poniżej wyszczególniono, czy współdziałaniem w pracy do wzrostu i rozwoju Towarzystwa Ratunkowego się przyczynili z serdeczném podziękowaniem za to co już zdziałali a zarazem z uprzejmą prośbą, aby i nadal Towarzystwo nasze opieką Swoją otaczać raczyli, my zaś oddając wziętą przed rokiem z rąk Walnego Zgromadzenia nawę Towarzystwa we władar-

stwo nasze, oddajemy ją temuż mocniejszą, pewniejszą i trwalszą może i dlatego, żeśmy w postępowaniu naszym kroczyli za słowami wielkiego poety, który wzlatując nad poziomy, mierzył siły na zamiary, nie zamiar według sił.

Kraków, w lutym 1897 r.

Sekretarz:

Dr. Michał Śliwiński.

Sprawozdanie z udzielonej pomocy za czas od 1. stycznia do 31. grudnia 1896 r.

	Styczeń	Luty	Marzec	Kwiecień	Maj	Czerwiec	Lipiec	Sierpień	Wrzesień	Październ.	Listopad	Grudzień	Ogółem	Od założenia Towarz.
	Towarzystwo udzieliło pomocy	122	130	114	143	173	177	182	203	193	172	163	165	1937
a to: w dzień	90	88	81	106	117	124	106	144	134	122	114	113	1339	6309
w nocy	32	42	33	37	56	53	76	59	59	59	49	52	598	2942
W następujących przypadkach:														
Nagle zasnęli	64	58	47	68	79	80	67	83	75	67	78	59	825	4188
Uszkodzenia cieleśne	47	64	55	65	85	85	98	104	111	89	76	67	946	4495
Samobójstwa	3	2	3	1	1	1	3	3	—	2	—	4	23	196
Przypadki obrąkania	5	2	7	4	6	8	5	9	3	4	5	11	69	287
Przewiezienia	48	40	48	56	74	80	63	66	52	47	67	68	709	4815
a to: do szpitala	41	36	41	41	56	70	56	53	38	43	53	57	585	3808
do mieszkania	6	3	2	5	12	6	4	10	7	4	13	8	80	689
do stacyi ratunkowej	1	1	5	10	6	4	3	3	7	—	1	3	44	318
Dotkniętych zostało:														
mężczyzn	70	71	72	75	93	109	100	124	112	106	98	97	1127	5276
kobiet	47	46	38	59	71	60	70	60	58	47	55	59	670	3394
dzieci	2	9	2	4	7	5	2	15	19	9	6	7	92	533
Leczarze Tow. interweniowali	1	—	2	—	2	3	5	—	—	—	—	1	11	329
Stanowisko I. pomocy urządzone	3	5	4	5	2	11	5	4	4	10	4	2	59	296
Średnio na dobę wypadła	3.9	4.4	3.6	4.7	5.6	5.9	6	6.5	6.4	5.6	5.4	5.3	5.3	

ZAMKNIĘCIE RACHUNKOWE

krakowskiego ochotniczego Towarzystwa ratunkowego za rok 1896.

Przychód.		złr.	ct.	Rozchód.		złr.	ct.
1	Pozostałość z r. 1895	1521	86	1	Śniadania i obiady dla pogotowia.	520	—
2	Wkładki członków	1023	—	2	Przerobienie wozu sanitarnego	258	50
3	Dar gminy m. Krakowa	300	—	3	Naprawa wozu sanitarnego	8	35
4	Wydziału krajowego	300	—	4	Opatrunki i leki	141	—
5	" kasy oszcz. krak.	200	—	5	Dyżury	246	—
6	" gminy m. Podgórze	50	—	6	Drobne wydatki na stacyi	161	60
7	" kolei północnej	200	—	7	Sprzęty i bielizna	74	56
8	Tow. wzaj. ubezpiecz. krak.	50	—	8	Wydatki biurowe	95	6
9	Dochód z cyrku	273	55	9	Dla służby kołoda	6	58
10	Za przewiezienie chorych	86	—	10	Narzędzia i ich naprawa	59	28
11	Za udzieloną pomoc	35	14	11	Kursor	28	88
12	Odsetki	93	20	12	Zaliczka na bal	200	—
Razem		4132	75	Razem		1799	47

Przychód 4132⁷⁵ złr.
 Rozchód 1499⁴⁷ „
 Pozostałość ~~2933~~²²⁸ złr.

Kraków dnia 31 grudnia 1896 r.

Dr. Buszek, skarbnik. 2633²⁸ złr. / w tej sumie Dr. Biszniecki

Skontrolowano zamknięcie rachunkowe za rok 1896, porównano je z księgami i kwitami i znaleziono wszystko w porządku. Saldo kasy z dniem 31 grudnia 1896 roku, jako stan czynny Tow. rat. ochotn. krak., w kwocie 2.333 złr. 28 ct. w. a. złożone jest na książeczkę Kasy Tow. Zaliczkowego w Krakowie L. 369.

KOMISYA KONTROLUJĄCA:

Alfred Biason.

Dr. L. Wiszniewski.

A. Mendelsburg.

Spis członków Towarzystwa Ratunkowego.

I. Członkowie honorowi.

Hr. Wilczek Jan, honorowy prezydent wied. tow. ratunkowego.
Prof. Dr. Alfred Obaliński Prezes tow. ratunk. krak.

II. Członkowie wspierający.

1. Założyciele.

Gmina m. Krakowa (z datkiem 300 złr.)
Towarzystwo wzajemnych ubezpieczeń (z datkiem 200 złr.)
Krakowska Kasa oszczędności (z datkiem 200 złr.)

2. Dobrodzieje.

Dr. Buszek Jan, fizyk miejski
Dr. Obaliński Alfred, Prof. Uniw.
Gmina m. Podgórze
Reich Leopold, rad. ces., czł. rad. nadz. kol. państw.
Hr. Reyowa Józefa z Przecławia.

3. Dożywotni.

Dr. Mańkowski Leon
Dr. Hr. Potocki Andrzej
Dr. Szymkiewicz Kazimierz

4. Zwyczajni.

Armółowicz Stanisław
Dr. Asnyk Adam
Bałaban Jakób
Bałucki Michał
Dr. Bandrowski Ernest Prof. Uniw.
Barberowska
Bartl Stanisław z wkł. roczną 5 złr.
Baruch Gustaw
Dr. Baudouin de Courtenay
Beringer Wandalin, r. m.
Bayer M.
Biasion Alfred

Bielak Józef
Bienkowski A.
Dr. Biesiadecki Stanisław
Birnbaum Juda, r. m.
Bober Jakób
Bochniak W. E.
Boehm Seweryn
Dr. Boroński Lesław
Dr. Bossowski Aleks., doc. Uniw.
Dr. Braun Stanisław doc. Uniw.
Brunner Jakób
Burzyński Stanisław
Dr. Bujwid Odo, Prof. Uniw.
Chrzanoński Leon
Chęcińska Józefa
Chmurski Roman r. m.
Ciechanowski Wacław
Ciechanowski Adam
Cech kowali, stelmachów z wkł. r. 6 zhr.
Chlebowska Ksawera
Cech szewców
Cech blacharzy
Dr. Cyfrowicz Leon, Prof. Uniw.
Dawidowski Aleksander Dyr. poczty
Hr. Dębicki Ludwik
Dobrowolski M. L.
Dr. Domański Stanisław, Prof. Uniw.
Dorożyński Władysław
Ehrenpreis Maksymilian
Dr. Eibenschütz Zygmunt
Emilewicz Walenty
Eminowicz Wincenty
Epstein Juliusz, r. m.
Epstein Leopold
Fabryka cygar z wkł. roczną 10 zhr.
Federowicz Jan, r. m.
Fenz Wilhelm
Firganek Karol
Fischer Jan
Fischer Władysław
Fritsch Hermann, r. m.
Fuchs Artur
Ks. Gawroński Infułat
Gazownia miejska
Gędziński Zygmunt
Głowacki Wacław
Gmina Krowodrza z wkł. roczną 10 zhr.

Gmina Pólwsie Zwierzyniec z wkł. roczną 15 zlr.
Gmina Nowa Wieś Narod. z wkł. roczną 10 zlr.
Gmina Czarna Wieś z wkł. roczną 10 zlr.
Gmina Dębniki z wkł. roczną 15 zlr.
Goldgart Naftali
Dr. Gorski Józef
Grabowski Władysław
Gottlieb Ignacy
Grünwald Kopel
Gralewski Eugeniusz
Grigar Ferdynand
Dr. Gwiazdomorski Jan
Dr. Horowitz Leon, r. m.
Hochstim L.
Dr. Ichheiser Michał r. m.
Jahr Karol
Dr. Jakubowski Faustyn, Wiceprezydent
Dr. Jakubowski Maciej L., Prof. Uniw.
Janigowa
Jankowska Olimpia z wkł. roczną 5 zlr.
Jasiński Józef, pr. sądu kraj. em.
Jawornicki Józef, r. m.
John Hugo
Dr. Jordan Henryk, Prof. Uniw.
Jüttner Maryan
Ks. Dr. Jurgowski Leon
Dr. Kasperek Franciszek, Prof. Uniw.
Dr. Kępiński Stanisław
Kieszkowski Czesław
Kieszkowski Henryk
Kłosowski Aleksander
Dr. Kirchmajer Kazimierz
Kirchmajer Jan
Klein Wiktor
Knaus Karol
Dr. Kohn Maksymilian, r. m.
Konopka Ksawery
Dr. Korczyński Edward, Rektor Uniw.
Dr. Korotkiewicz Zenon, Dyr. Polie.
Kowalski Zygmunt, Dyr. K. O.
Krzyżanowski Stanisław
Krzyżanowski Stanisław, budowniczy
Kosobudzki Piotr
Kuleczyński Józef
Kurkiewicz Jan
Kosydarski W.
Kozłowski Ksawery

Kwiatkowski Jan, r. m.
Landau Hirsch
Ks. Lang August z wkł. roczną 5 zlr.
Lebenstein Jan
Lesikowski Ignacy
Dr. Lgocki Henryk
Laskowski Kazimierz, Rad. Dw. z wkł. roczną 5 zlr.
Laskowska Anna, żona delg. z wkł. roczną 5 zlr.
Dr. Lippoman Alfons
Lenert Franciszek
Luks Zygmunt
Dr. Łepkowski Wincenty, Doc. Uniw.
Liebling Maurycy z wkł. roczną 5 zlr.
Dr. Łazarski Józef, Prez. Izby lekarskiej
Ekseell. Dr. Majer Józef
Macharski Franciszek
Machauf Leon
Mandel D.
Marfiewicz Michał
Markus Karol
Dr. Mars Antoni, Prof. Uniw.
Merz Wilhelm
Masłowski Kazimierz
Maurizio Jan
Mendelsburg Albert
Ks. Midowicz Teofil, Prałat
Miejska Kasa chorych z wkł. roczną 25 zlr.
Muranyi Bracia
Meissner Adolf
Melewski Alfred
Mussil Leopold
Niemczewski Franciszek
Dr. Olszewski Karol, Prof. Uniw.
Dr. Pareński Stanisław, Prof. Uniw.
Pawlikowski Mieczysław
Dr. Pieniążek Karol, r. m.
Dr. Pieniążek Przemysław, Prof. Uniw.
Powiatowa Kasa chorych z wkł. roczną 10 zlr.
Popiel Konstanty
Popiel Paweł, r. m.
Porębski August
Dr. Propper Albert, r. m.
Przeworski Zygmunt
Raczyński August
Rajal Ignacy
Rakower Efroim
Redyk Wiktor

Rehman Stanisław, r. m.
Dr. Rosenblatt Józef, Prof. Uniw.
Dr. Rosenblatt Emanuel
Rószkowski Adam
Rotter Jan, r. m.
Rudnicki Józef
Rutkowski Kazimierz
Rudolphi Karol
Rada powiatowa Krak. z wkł. roczną 10 złr.
Salski Jan, R. D.
Sare Józef
Schneider Zofia
Słęk Franciszek, D. K. O.
Dr. Śliwiński Michał
Słeczkowski Józef
Słonecki Zenon, Dyr. T. Wz. U.
Dr. Smolka Stanisław, Rekt. Uniw.
Sobolewski Ignacy
Springer Baruch
Hr. Starzeński Edward, Starosta
Dr. Steinberg Józef
Dr. Steinberg Leon
Dr. Straszewski Maurycy, Prof. Uniw.
Dr. Styczeń Wawrzyniec, r. m.
Suski Antoni
Stryjeński Tadeusz, r. m. z wkł. roczną 6 złr.
Swolkień Władysław z wkł. rocz. 5 złr.
Swolkieniowa Adela z wkł. rocz. 5 złr.
Swierzyński Stanisław
Szukiewicz Karol
Stow. złotników i jubiler. z wkł. rocz. 8 złr.
Stow. introlig. i pudełkarzy z wkł. rocz. 8 złr.
Szafrąński Aleksander
Szancer Zygmunt, r. m.
Szarski Stanisław
Szmelkes Mojżesz, r. m.
Szpakowski Witalis, r. m.
Szymonowicz Władysław, St. prok.
Dr. Hr. Tarnowski Stanisław, Pr. Ak. Um.
Towarzystwo Kredyt. Ręk. i przemysł.
Towarzystwo wyścigowe z wkł. rocz. 25 złr.
Tilles Emanuel, r. m.
Tlachna Maurycy
Dr. Tomkowicz Stanisław, red. „Czasu“
Troczyński Romuald
Dr. Trzebicky Rudolf, Prof. Uniw.
Uzarski Franciszek

Dr. Walentowicz Andrzej, Prof. Uniw.
Dr. Weigel Ferdynand, b. prez. m.
Weinberg
Weber Maurycy
Wentzl Konrad
Hr. Wodzicki Antoni
Dr. Wilkosz Ferdynand
Dr. Wiszniewski Ludwik, r. m.
Dr. Zanietowski Józef
Ekscell. Zborowski Ignacy, Pr. sadu w.
Dr. Zoll Fryderyk, Czł. Izby Panów
Dr. Zuławski Karol.

III. Członkowie czynni.

1. Lekarze Tow. Rat.:

Dr. Bobkiewicz Henryk	Dr. Mayzel Tadeusz
Doc. Dr. Bossowski Aleksander	Dr. Meszel Józef
Doc. Dr. Braun Stanisław	Prof. Dr. Obaliński Alfred
Fiz. Dr. Buszek Jan	Prof. Dr. Pieniążek Przemysław
Dr. Dobrowolski Stanisław	Dr. Piepes Wilhelm
Dr. Doliński Maryan	Doc. Dr. Raczyński Jan
Dr. Gans Jan	Doc. Dr. Rosner Aleksander
Dr. Gertler Norbert	Dr. Różecki Józef
Dr. Haim Leopold	Dr. Sliwiński Michał
Dr. Jabłoński Antoni	Dr. Stahr Eliasz
Dr. Kaczyński Stanisław	Dr. Supiński Edmund
Doc. Dr. Korczyński Ludomił	Dr. Surzycki Józef
Dr. Kozłowski Bronisław	Prof. Dr. Wachholz Leon
Dr. Kwaśnicki August	Dr. Wróblewski Wincenty
Dr. Langie Adam	Dr. Żychoń Józef
Dr. Latkowski Józef	

2. Członkowie ochotnicy:

Bannet Arnold	Frommer Artur
Barusiewicz Jan	Friedman Ludwik
Bocheński Kazimierz	Furko Julian
Bernaciński Mieczysław	Fürbek Leon
Breyer Stanisław	Geisler Piotr
Boczar Stanisław	Gogulski Józef
Berezowski Tadeusz	Grünhut Bernard
Blassberg Maksymilian	Grzybowski Grzegorz
Better Ignacy	Garguliński Emilian
Birkenfeld Karol	Gnoiński Michał
Brzeski Jan	Grünwald Wilhelm
Bross Leon	Gastman Feliks
Braun Alfred	Gąsiorowski Stanisław
Bochenek Adam	Głuszkiewicz Eugeniusz
Bader Wolf	Grodzki Zdzisław
Dundaczek Franciszek	Herz Władysław
Dziewoński Władysław	Hukiewicz Bazyl
Damański Emanuel	Hofmokr Kazimierz
Diamand Aleksander	Hopfen Samuel
Dattner Hugo	Jossé Ferdynand
Dmochowski Stefan	Junger Marek
Eisenberg Filip	Kłesk Roman
Ehrenpreis Edward	Karaś Andrzej

Korzeniowski Michał
Kłosowski Eugeniusz
Kohn Maksymilian
Kiczales Józef
Kossowski Władysław
Kubisztal Stanisław
Kunicki Ryszard
Kibitz Leon
Latinik Jan
Lewicki Stanisław
Ligieza Józef
Łazowski Bolesław
Łukawiecki Jan Julian
Majewski Kazimierz
Maziarski Stanisław
Merz Alfred
Małaniuk Józef
Mańkowski Henryk
Malinowski Adolf
Münz Natan
Müller Antoni
Nowotny Franciszek
Nowacki Józef
Nitsch Roman
Nowak Dionizy
Niemezewski Jan
Offmański Mieczysław
Ogonek Antoni
Pacyna Józef
Pilecki Oktawian
Perlmutter Adolf
Panek Kazimierz
Pollaschek Fryderyk
Rosen Abraham
Rosenbaum Jerzy
Ramer Salomon
Rosenzweig Adolf
Rappoport Samuel
Rydel Adam
Stanowski Zygmunt
Skórkowski Wacław

Sołtys Mieczysław
Stobiecki Zdzisław
Stronczak Kazimierz
Szatkowski Alojzy
Schmidt Adam
Schudmak Antoni
Szydłowski Michał
Szostkiewicz Karol
Szutt Edward
Silbiger Henryk
Szeliga Witold
Schatz Henryk
Silberstein Józef
Schwed Teofil
Stock Jakób
Syliwanowicz Kazimierz
Sokalski Teofil
Schmidt Seweryn
Szadkowski Piotr
Szyszka Stanisław
Strasser Fryderyk
Tokarski Feliks
Urbanik Ryszard
Walsleben Teodor
Wątarek Adolf
Wodniecki Józef
Wierzbicki Zygmunt
Wallach Zygmunt
Wilczek Kazimierz
Wyrobek Zygmunt
Weinsberg Jakób
Wachtel Zygmunt
Wojtowicz Julian
Wychowski Władysław
Zarzycki Emanuel
Zamorski Stanisław
Zarewicz Aleksander
Zathey Wilhelm
Zagórski Roman
Zeleński Tadeusz
Zuber Jerzy.

